

навіть неврологічні фізичні терапевти стали дуже актуальні, згідно з даними Американської асоціації фізичної терапії. Актуальність спеціальності зросла, оскільки дослідження вказали, що фізична терапія- це спосіб запобігання прогресуванню неврологічних проблем.

Як фізична терапія зупиняє неврологічні розлади

Нові методи дослідження та фізичної терапії знайшли способи обмацувати мозок. Було прийнято програму LSVT BIG, яка зосереджена на тому, щоб допомогти пацієнтам із неврологічними хворобами збільшити рухливість. Це також може бути особливо корисним для людей похилого віку.

10 - 15-хвилинний режим виконання вправ створює пробудження в мозку.

Раніше хворі люди становляться абсолютно іншими. Вони займаються навчанням. Вони розмовляють. Вони щасливі. Вони мають повну довжину кроку.

Засоби та методи фізичної реабілітації при деяких із захворювань є основним шляхом до відновлення функцій. Найбільш використовувані методи відновної фізичної терапії в неврології — це масаж, фізіо- та механотерапія. Основним рушієм відновного процесу є лікувальна фізична культура, але вправи - настільки життєво важливі для здоров'я та настрою - стають важкими, болісними та навіть небезпечними, якщо не виконуються певними способами.

Для тих, хто втратив повний діапазон рухів, часткові гімнастичні вправи можуть заново навчати свої тіла з метою рухатися правильніше.

Бондарева Є.Р.

ФІЗИЧНА РЕАБІЛІТАЦІЯ СПОРТСМЕНІВ ПРИ ТРАВМАХ ЦЕНТРАЛЬНОЇ НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ: ШЕМИЧНИЙ ІНСУЛЬТ

Кафедра спортивної медицини та фізичної реабілітації
з курсом фізичного виховання та здоров'я,
Харківський національний медичний університет, м. Харків, Україна
Науковий керівник: Поліщук Т.В.

Актуальність теми: У сьогодення усе більшого розвитку набувають різноманітні види спорту, особливо бойові мистецтва. Не є секретом, що

професійні заняття спортом згубно впливають на фізичний розвиток людини, зокрема на опорно руховий апарат та нервову систему, у більшості випадків це залежить від виду спорту. Тож, професійним спортсменам часто потрібна професіональна допомога медичних фахівців щодо реабілітації після змагань, деякі з яких можуть на зовсім знищити життя людини та перетворити його на інваліда. Зокрема ми можемо це спостерегти, дивлячись на спортсменів, що займалися боксом, бо саме в них у першу чергу порушується нервова система. Найчастішими з цих захворювань є ішемічні інсульти.

При закупорці судини тромбом виникає ішемічний інсульт, частіше за все це трапляється при зниженому АТ. Після чого починається розвиток некрозу частини мозку.

Кількість інвалідів після перенесеного інсульту становить 3,2 на 10 тис чоловік населення, чим посідає перше місце серед причин інвалідності.

На ранніх етапах відновлення після інсульту здійснюється за допомогою медикаментів. На наступних етапах поступово знижується частка медикаментів і збільшення використання фізіотерапії, головним завданням якої є ліквідація патологічної системи, що лежать в основі нейропатологічних синдромів. Принципами реабілітації після гострого порушення мозкового кровообігу є етапність, послідовність, комплексність, а також на максимально адекватний вплив.. Поліпшення перфузії тканини мозку, нейропротекторна терапія застосовуються у гострому періоді захворювання.

Завданнями ЛФК є:

1. Використання систем дихання для боротьби з гіпоксією
2. Зменшення потоку зворотної аферентації у патології.

Масаж позитивно впливає на нервово-м'язовий апарат, підсилює гальмівні процеси в центральній нервовій системі, знижує больові відчуття, збільшує працездатність строфованих м'язів, активізує кровообіг у паретичних кінцівках. Він призначається на четвертий—шостий день після стихання гострих мозкових явищ.

Методи фізіотерапії що використовуються після інсульту:

- стимулюючі психічну систему ;
- стимулюючі трафіку;
- стимулюючі нейрони;
- стимулюючі гормони.

З доповіді ми можемо зрозуміти, що реабілітація при ішемічному інсульті проходить довго, поетапно та важко. Тож, кожен професійний спортсмен повинен розуміти усі ризики, а лікар – робити правильні прогнози щодо виліковування та реабілітації хворого.

Граніковська І.М.

ФІЗИЧНА РЕАБІЛІТАЦІЯ ХВОРИХ ПРИ УШКОДЖЕННІ МЕНІСКІВ КОЛІННОГО СУГЛОБА

Кафедра спортивної медицини та фізичної реабілітації
з курсом фізичного виховання та здоров'я,
Харківський національний медичний університет, м. Харків, Україна
Науковий керівник: ас. Сушецька А.С.

Актуальність: З усіх закритих травм колінного суглоба від 60 до 80% припадає на травматизацію менісків. Розрізняють такі види ушкоджень: частковий або повний розрив (виникають через перенавантаження колінного суглоба) і защемлення (здавлення меніску між суглобовими поверхнями). Найчастіша причина (70%) – це безконтактна/ непряма травма, що виникає через неправильні рухи у колінному суглобі. 30% - пряме або часткове контактування із зовнішніми факторами.

Мета роботи: описати вплив реабілітації на показники функціонування колінного суглоба при ушкодженні менісків на прикладі клінічних досліджень.

Матеріали та методи. Під спостереженням перебувало 10 пацієнтів віком від 20 до 35 років. Усі пацієнти скаржилися на біль, обмежений рух колінного суглоба, набряк, місцеве почервоніння та гіперемія. Діагностовано, що у 2-х пацієнтів блокада колінного суглоба була виражена більше, ніж у інших. Всім хворим було призначено реабілітаційний комплекс, який включав в себе масаж за дренажною методикою, ЛФК (лікувальна фізична культура),